

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל
תיק מספר 2023/0387.00
בר כוכבא 14-16 התחדשות י.ש. בע"מ

מספר הוועדה : 20

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ה' בחשוון תשפ"ה (06.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 18: 30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

רחלי רוטנברג:

רגע, שניה, אני פותחת. רגע, מה התיק הבא?

נלי צדוק:

387.

רחלי רוטנברג:

23/387?

רוחמה יעקבי:

כן.

רחלי רוטנברג:

אני יכולה להתחיל לספר עליו, אם אתם מתעניינים.

יוסי חביליו:

תודה רבה, אני הולך.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

צר לנו.

יהודה פרוידינגר:

יוסי, עכשיו (לא ברור) קומות, מה אתה בורח?

יוסי חביליו:

היא לא אמרה, אמרה לי,

יוחנן וייצמן:

לא, היה פה 24.

יהודה פרוידינגר:

הנה, עכשיו, בתכנית הבאה.

יוסי חביליו:

אתה עובד עליי. שאלתי אותה.

ישראל קלרמן:

ששש, זהו. רחלי, תיק הבא.

רחלי רוטנברג:

טוב, עד שזה עולה אני אספר לכם על התיק. זה תיק,

יוסי חביליו:

כמה קומות קיימות בשטח היום?

ישראל קלרמן:

רחלי, גם אם יוסי חביליו שואל אותך שאלות באמצע את לא עונה לו. אתה מפריע לשטף הוועדה.

אדיר שוורץ:

תלוי אם יש לו ביסלי כלבים ביד או לא.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תרחם עלינו. רחלי, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

כן, שלא תלך באמצע היום לנוח.

ישראל קלרמן:

כן, הוא הלך לנוח שלוש שעות, ישן,

יוחנן וייצמן:

כן, ובא לפה רענן.

ישראל קלרמן:

ובא לפה רענן,

יוחנן וייצמן:

להתעלל בנו.

ישראל קלרמן:

רחלי.

רחלי רוטנברג:

בקשה לתמ"א 38/1, תוספות. בבניין קיימות 27 יחידות,

יהודה פרוידינגר:

כל ההתנגדות זה איזה אישה ש-,

רחלי רוטנברג:

בבניין קיימות 27 יחידות דיור, מבקשים להוסיף 17 יחידות דיור נוספות,

יוסי חביליו:

וכמה קומות קיימות?

רחלי רוטנברג:

בשתיים וחצי קומות. אני כבר אגיד לך, נראה לי חמש או ארבע, לא זוכרת. מבקשים להוסיף שתיים וחצי קומות, 17 יחידות דיור. מוסיפים תקן חניה מלא,

יהודה פרוידינגר:

אוהו.

רחלי רוטנברג:

תקן חניה מלא, 17 מקומות נותנים.

ישראל קלרמן:

וואו.

רחלי רוטנברג:

הטענה היחידה פה היא על זמן הבנייה, אישה מבוגרת ש-,

יוסי חביליו:

ומינהל קהילתי לא התנגד או הציג איזה?

רוחמה יעקבי:

לא, לא.

יהודה פרוידינגר:

איפה זה, באיזה?

ישראל קלרמן:

שייכנסו.

רחלי רוטנברג:

בר כוכבא.

ישראל קלרמן:

רוחמה.

רחלי רוטנברג:

אז אני פותחת בינתיים את הבקשה.

יהודה פרוידינגר:

יוחנן, תקן חניה מלא, איך יכול להיות שאתה בשקט?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה לעשות, מה שהתקן התקן.

רחלי רוטנברג:

לא, אבל חניה פתוחה בתוך השטח שלהם, לא מפריע גם לך.

יוחנן וייצמן:

לא, אני נגד להוסיף רכבים לירושלים.

יהודה פרוידינגר:

יוחנן לא רוצה שיהיה מכוניות לאנשים.

יוחנן וייצמן:

אמת.

רחלי רוטנברג:

אבל זה 1:1.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

סליחה על האיחור, (לא ברור) בעיקר זה העורך דין שנמצא פה עכשיו.

דובר לא מזוהה:

זה בעיניי חוצפה לא נורמלית.

ישראל קלרמן:

העורך דין שנמצא עם המבקשים עכשיו.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) אם הם שרדו בחיים את הדיון הקודם,

ישראל קלרמן:

כן, בואו, חברים, אנחנו בתוך,

דובר לא מזוהה:

יאללה, נו, זריז.

ישראל קלרמן:

2023/0387, בבר כוכבא 14. חברים, לא לדבר. אילנית, דליה, נלי, רחלי. רפי, רפי, לפחות בדיון הזה תדבר, בגלל שאתה בצד הזה, באמת רק כשמבקשים ממך ולא,

רחלי רוטנברג:

הוא מבקש רחמים.

רפי אטינגר:

אני קודם לא זה שהפרעתי. היו לי,

ישראל קלרמן:

בעיקר, בעיקר זה שהפרעת.

רפי אטינגר:

כן?

יוחנן וייצמן:

מקודם היה דיון טעון, כבר הרבה זמן לא היה כזה תיק.

רחלי רוטנברג:

אמרתי לו. הוא אומר לי, מה, באמת?

רפי אטינגר:

כי אני רגיל פה בוועדה ש (לא ברור) דיונים טעונים.

רחלי רוטנברג:

איש,

רפי אטינגר:

לא יודע מאיפה הם הביאו את זה, מה אני אעשה?

רחלי רוטנברג:

זה היה נורא אישי.

רפי אטינגר:

(לא ברור) אתה שקרן, אתה שקרן, אתה שקרן. מה אני יכול לעשות?

ישראל קלרמן:

טוב, זהו. זהו. אנחנו נמצאים, כמו שאמרתי, בתיק בר כוכבא 14, תוספת קומות מעל מבנה קיים בתמ"א 38/1, ואני מבין שיש התנגדות לבקשה.

שי טולדנו:

כן.

ישראל קלרמן:

כן. שם לפרוטוקול.

שי טולדנו:

מה?

ישראל קלרמן:

מה שמכם?

שי טולדנו:

שי טולדנו, ואמא שלי שולמית טולדנו.

ישראל קלרמן:

ואתה מייצג אותה.

שי טולדנו:

כן.

ישראל קלרמן:

בבקשה.

שי טולדנו:

גם הדירה היא בבעלותי. בסדר?

ישראל קלרמן:

מה?

שי טולדנו:

הדירה היא בבעלותי, בסדר.

ישראל קלרמן:

למה אתה מתנגד?

שי טולדנו:

מה? אני מתנגד,

ישראל קלרמן:

איפה אתה גר?

שי טולדנו:

מה? אני גר ברמת גן, אמא שלי גרה בדירה.

ישראל קלרמן:

איפה, בבר כוכבא 11?

שי טולדנו:

16.

שולמית טולדנו:

16.

ישראל קלרמן:

16.

שי טולדנו:

כן.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ממול?

צחי ברים:

זכות גדולה.

ישראל קלרמן:

אה, בניין ליד, בניין ליד.

שי טולדנו:

לא בניין ליד, זה הבניין שהולכים לשפץ.

רחלי רוטנברג:

לא, זה 14, 16, אנחנו על 14-16.

יוחנן וייצמן:

זה שתי כניסות.

רחלי רוטנברג:

שתי כניסות,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) במקום,

רחלי רוטנברג:
שתי כניסות.

צחי ברים:
(לא ברור) הדירה שלו.

דובר לא מזוהה:
כן, הירוק השני, כן.

ישראל קלרמן:
ומה ההתנגדות?

שי טולדנו:
היא גרה בקומת קרקע.

ישראל קלרמן:
כן?

שי טולדנו:
אלף, משתי סיבות. כל הבנייה הזאת,

ישראל קלרמן:
אילנית. אילנית, ששש.

עו"ד אילנית מיכאלי:
כן.

שי טולדנו:
כל הבנייה הזאת שהיא אישה מבוגרת, לא יכולה לחיות בכל סביבת הבנייה הזאת. דבר שני, פוגעים
אנושות בנכס הזה. בתכנון הזה שהם החליטו לעשות הם פשוט פוגעים בדירה.

רחלי רוטנברג:

אתה רוצה להראות לנו את הדירה, איזה דירה?

שי טולדנו :

כן.

ישראל קלרמן :

לא, רחלי, אז בוא נשמע,

רחלי רוטנברג :

אוקי, אני רוצה לראות איפה פוגעים בו.

שי טולדנו :

אני יכול להראות לכם,

רחלי רוטנברג :

משפחת?

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג :

17?

ישראל קלרמן :

מאחוריד, מאחוריד, תסתכל פה.

שי טולדנו :

אוקי, פה, זה הדירה עצמה. נכנסים מכאן,

רחלי רוטנברג :

כן?

שי טולדנו :

נכנסים מכאן ללובי הכניסה,

רחלי רוטנברג :

כן?

שי טולדנו :

לא ראיתי באף מקום שאתה צריך, כדי להיכנס לאותה קומה אתה צריך לעבור דרך מעלית. החליטו שיהיה פה מעלית. זה אומר שאם היא רוצה להיכנס לדירה היא צריכה לחכות שהמעלית תגיע איפשהו, והיא בכלל לא צריכה את המעלית.

צחי ברים :

באותו מפלס?

שי טולדנו :

היא רוצה להיכנס לדירה.

רחלי רוטנברג :

רגע, אבל גם פה,

שי טולדנו :

זה אותו מפלס.

רחלי רוטנברג :

יש מדרגות.

שי טולדנו :

זה לא ראיתי כזה דבר.

רחלי רוטנברג :

שניה, אני אראה את זה.

שי טולדנו :

דבר שני, מול חלון האור היחידי שיש לה בדירה,

רחלי רוטנברג :

כן?

שי טולדנו :

שזה החלון הזה, אוקי? במרחק של 2.8 בנו לה בניין ענק,

רחלי רוטנברג:

אהה.

שי טולדנו:

שלא ניתן, אין יותר אור בדירה, לא יהיה יותר אור בדירה הזאת, זה דירה, גם ככה עם כיוון אור אחד ורוח אחד, ואז כל האור הוציאו לה. אז גם אין לה, גם העניין של המעלית, גם העניין של האור שזה הדבר היחיד,

ישראל קלרמן:

רחלי, לא הבנתי, בונים לה?

יואל שבת:

אבל החלונות נשארים שם.

רחלי רוטנברג:

כן, בטח בונים.

רוחמה יעקבי:

בונים.

ישראל קלרמן:

מה היא מקבלת?

רחלי רוטנברג:

הנה, את כל זה, את התוספת הזאת.

יואל שבת:

אבל החלונות נשארים שמה,

ישראל קלרמן:

מה?

רחלי רוטנברג:

את התוספת הזו שאני מראה.

ישראל קלרמן:

איפה? אני לא רואה, אני לא רואה. איפה העכבר?

רחלי רוטנברג:

אני מצביעה עליה. זה,

ישראל קלרמן:

אני לא רואה איפה את מצביעה.

אריאל גולן:

מאחוריד, ישראל,

צחי ברים:

הכחול והאדום.

רחלי רוטנברג:

הכתום הזה והתכלת.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

איזה חלון, איזה חלון מפריע לך?

רחלי רוטנברג:

לא, החלון הזה, ישראל, תסתכל, החלון הזה, היא אומרת שבונים את העמודה הזאת מול, וזה מפריע לה.

ישראל קלרמן:

אה, בצד השני?

רחלי רוטנברג:

זה מישחו אחר, מפריע לה מול הבית. בסדר, הבנו.

ישראל קלרמן:

שומע.

רחלי רוטנברג:

הבנו.

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

מה הסיפור של המעלית?

ישראל קלרמן:

בבקשה, תשובות. מי משיב?

שי טולדנו:

(לא ברור) הסברתי,

ישראל קלרמן:

מה?

רחלי רוטנברג:

לא, יש מדרגות,

ישראל קלרמן:

עוד לא גמרת? רגע, הוא לא גמר הוא אומר. אתה רוצה להוסיף משהו ?

שי טולדנו:

הם לא הבינו, (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

לא, הבנתי, הבנתי הכל, מה הבעיה?

צחי ברים:

שאלתי את רחלי איך היא (לא ברור) המעלית. הרי הם גרים בקומת כניסה, הם צריכים לחכות למעלית בשביל להיכנס לכניסה שלהם.

רחלי רוטנברג:

לא, לא, מה פתאום,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

רחלי רוטנברג:

יש עוד גרם.

ישראל קלרמן:

לא הבנת, יש להם עוד אחד.

רחלי רוטנברג:

יש פה גרם מדרגות שאפשר לעלות או מפה, אם היא רוצה מעלית אז היא עולה מפה.

רפי אטינגר:

לא, לא, זה גרם מדרגות שהוא מחוץ לבניין.

אלישע:

לא זה, לא, קומה מתחת. תראי, יש,

דוברת לא מזוהה:

קומה מתחת,

אלישע:

קומה מתחת, קחי ימינה, כן.

דוברת לא מזוהה:

כן, פה יש גרם מדרגות.

אלישע:

הנה, הנה, זה השביל. את רואה את השביל האחורי?

דוברת לא מזוהה:

את רואה את השביל הכתום?

רחלי רוטנברג:

כן?

אלישע:

זה זה.

דוברת לא מזוהה:

בשביל הכתום איפה שכתוב קו בניין תב"ע,

רחלי רוטנברג:

כן?

אלישע:

הם כאילו באים מהחניה ועוברים פה,

דוברת לא מזוהה:

ואפשר להיכנס,

אלישע:

ונכנסים לבניין.

דוברת לא מזוהה:

לבניין.

שי טולדנו:

אנחנו באים מהחניה, כולם באים מהחניה. הם אומרים לנו , לא, תרד לקומה מינוס 1, שאין שם חניה בכלל,

דוברת לא מזוהה:

אפשר,

שי טולדנו:

שהחניה הכי נוחה זה ליד הבניין,

דוברת לא מזוהה:

אפשר לגשת.

שי טולדנו :

הם חוסמים אותה, הם פשוט חסמו אותה.

רחלי רוטנברג :

אבל במעלית אפשר להגיע, נכון?

דוברת לא מזוהה :

אפשר להגיע,

אלישע :

כן, כן, כן.

דוברת לא מזוהה :

עם מעלית או מדרגות.

רחלי רוטנברג :

אבל איך הם מגיעים למדרגות, מפה? אפשר להגיע מפה למעלית?

דוברת לא מזוהה :

יש שני לובאים.

שי טולדנו :

(לא ברור) אבל החניון של הבניין עצמו חסום. היא לא יכולה לחנות בחניון.

רחלי רוטנברג :

למה?

שי טולדנו :

כי הוא חסום, הוא חסום לה. איפה החניון? בוא, איפה,

רחלי רוטנברג :

הדירה שלכם פה.

שי טולדנו :

אוקי, איפה זה,

רחלי רוטנברג:

זה החניון, נכון? הנה.

אלישע:

זה החניון עצמו.

רחלי רוטנברג:

זה החניון. יש שביל,

שי טולדנו:

פה.

רחלי רוטנברג:

עד לפה,

שי טולדנו:

כן. אז פה כל החניות, והם רוצים שהיא תחנה כאן.

רחלי רוטנברג:

נגיד היא חונה את הרכב,

שי טולדנו:

היא תחנה כאן,

רחלי רוטנברג:

למה?

(מדברים ביחד)

אלישע:

אפשרי, אפשר לחנות מסביב לבניין הזה.

רחלי רוטנברג:

רגע, אם היא חונה פה,

צחי ברים:

אבל (לא ברור) בכניסה הזו צריך לחכות למעלית שהיא תגיע ולחצות אותו.

רפי אטינגר:

היא לא צריכה, היא נשאר, היא נשארת,

צחי ברים:

כי אין לו מעבר.

רפי אטינגר:

היא נכנסת ב (לא ברור) , זה הלובי של,

צחי ברים:

לא, היושב ראש, תקשיב.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) היא צריכה לעלות פה, לעבור פה במעלית, (לא ברור) ?

דוברת לא מזוהה:

אם היא באה מהצד הזה,

אלישע:

(לא ברור) להיכנס לכניסה הראשית, כאילו הכניסה הראשית היא מלמטה.

רחלי רוטנברג:

לא, אבל היא צריכה לעבור במעלית?

שי טולדנו:

דרך המעלית,

דוברת לא מזוהה:

או היא יכולה ללכת מסביב.

שי טולדנו :

תגידי את האמת, תגידי את האמת. היא צריכה לעבור דרך המעלית.

אלישע :

או להיכנס בכניסה למטה.

שי טולדנו :

(לא ברור) היא צריכה לעבור דרך המעלית, תגידי, היא צריכה לעבור דרך המעלית.

אלישע :

כאן היא צריכה לעבור דרך המעלית,

רחלי רוטנברג :

או לבוא מהכניסה השנייה,

שי טולדנו :

אם היא רוצה לחנות בחניון היא צריכה לעבור דרך המעלית.

רחלי רוטנברג :

הדרך (לא ברור) שלה להגיע הביתה זה,

(מדברים ביחד)

צחי ברים :

או מהחניה, זה מה שהוא ,

ישראל קלרמן :

איפה החניה? איפה?

שי טולדנו :

החניה היא פה, כאן.

יהודה פרוידניגר :

ומה היא תעשה בשבת?

רחלי רוטנברג:

רגע, אני מזיזה את זה שניה.

דוברת לא מזוהה:

רחלי,

ישראל קלרמן:

רחלי, תחזירי את זה רגע.

דובר לא מזוהה:

רחלי,

רחלי רוטנברג:

רגע, רגע, שניה,

יהודה פרוידינגר:

ומה היא תעשה בשבת?

אלישע:

יואל, יש קומה למטה.

יהודה פרוידינגר:

מה יעשו בשבת? מה יעשו בשבת עם המעלית?

אלישע:

(לא ברור) קומה למטה שהופכת להיות קומת הכניסה הראשית.

שי טולדנו:

אם המעלית בקומה 5, אז היא תחכה לה?

אלישע:

קומה למטה,

רחלי רוטנברג:

ישראל, מה אתה רוצה לראות?

צחי ברים:

הוא רוצה לראות את החניה,

שי טולדנו:

היום אין מעלית, נכנסים.

דובר לא מזוהה:

בסדר, אבל,

רחלי רוטנברג:

איפה אתם רוצים לראות? רגע,

יהודה פרוידינגר:

מה עושים בשבת?

דובר לא מזוהה:

רחלי, רחלי,

אלישע:

יש אפשרות לשים דלת, לא דלת.

(מדברים ביחד)

אלישע:

דלת בצד ימין, דלת.

רחלי רוטנברג:

איך היא נכנסת בשבת (לא ברור) ?

דובר לא מזוהה:

אפשר לעשות דלת.

דוברת לא מזוהה:

היא יכולה לעבור דרך הלובי. דרך הלובי, את רואה? יש לה אפשרות לפרוץ דלת שמה,

רחלי רוטנברג:

יש לה אפשרות? אתם מציעים לה תכנית שיש לה אפשרות לפרוץ דלת? נו באמת.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

כי איך היא תיכנס בשבת לבית?

ישראל קלרמן:

טוב.

שי טולדנו:

ובנוסף (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

ששש. זהו, חברים. תשובות?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) את המעלית, שהיא נפתחת,

ישראל קלרמן:

בוא נשמע, נשמע. מי משיב?

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

יש לה אפשרות אחרת להיכנס.

רחלי רוטנברג:

אין לה.

ישראל קלרמן:

רחלי, סיימנו? סליחה, סליחה,

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

רגע, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

סליחה. רחלי, אל תנהלי איתם עכשיו זה.

רחלי רוטנברג:

לא, הם מסבירים לי איך היא נכנסת בלי מעלית.

אלישע:

כאן, כאן, יש,

דוברת לא מזוהה:

בכל מקרה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל שלא יסבירו לך, שניה.

אריאל גולן:

אנחנו רוצים לשמוע.

ישראל קלרמן:

לא, שיסבירו לוועדה. אנחנו לא מבינים את זה.

רפי אטינגר:

אפשר להוסיף פה,

יואל שבת:

רפי.

רפי אטינגר:

טוב, אז ככה. קודם כל לגבי כיווני האוויר, איפה, הטענה,

אלישע:

לא, אתה לא בקומה הנכונה.

רפי אטינגר:

אז תעברו לקומה הנכונה.

אריאל גולן:

אור ואוויר ושמש.

רפי אטינגר:

לא, אז קודם כל הוא מקבל תוספת מאד יפה. הדירה מקבלת, תעלו טיפה.

רחלי רוטנברג:

רגע, היא פה.

רפי אטינגר:

כן, רואים תוספת,

רחלי רוטנברג:

זה התוספת,

רפי אטינגר:

עם מרפסת שלא הייתה להם קודם,

ישראל קלרמן:

יודעים הכל.

רפי אטינגר:

לא, בסדר,

ישראל קלרמן:

היו שתי נקודות, תענה עליהם.

רפי אטינגר:

לא, עכשיו,

ישראל קלרמן:

אחד.

רפי אטינגר:

נקודה שלא עלתה בהתנגדות עם החלון הזה שמול הזה. עכשיו, אנחנו לא נשנה, עם כל הכבוד, את הבינוי של הפרויקט בגלל החלון.

שי טולדנו:

למה לא עלה בהתנגדות? למה אתה אומר שזה לא עלה בהתנגדות?

רפי אטינגר:

אבל כן הייתה הצעה,

ישראל קלרמן:

עלה, עלה, הוא צודק.

רפי אטינגר:

לא, הנקודה השנייה לא עלתה, רק,

ישראל קלרמן:

מה לא עלתה? הוא אומר שאתה חוסם לו את הכל ואתה בונה מולו, את כל הבומבה.

רפי אטינגר:

לא, מבטלת כיוון אוויר,

ישראל קלרמן:

אה, אתה מתכוון לא עלה בכתובים.

דובר לא מזוהה:

אה, זה עלה. זה פתאום עלה.

רפי אטינגר:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

בסדר.

רפי אטינגר:

עכשיו אני אומר, הייתה פה הצעה שאפשר להרחיב לו את החלון. כי את הבינוי לא נשנה, אבל אנחנו רוצים ללכת לקראת. אפשר להרחיב לו את החלון וזה יפתור את הבעיה. נקודה נוספת שהוא אמר לגבי,

צחי ברים:

להרחיב את החלון,

ישראל קלרמן:

עם החניה והמעלית,

צחי ברים:

להרחיב את החלון איפה?

רפי אטינגר:

שיהיה יותר אור.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) קו בניין, מה יעזור להרחיב את החלון?

צחי ברים:

עוד שני ס"מ,

רפי אטינגר:

כן, זה הפתרון, אבל אי אפשר לשנות את הבינוי של (לא ברור) ,

דובר לא מזוהה:

למה לא? למה לא?

ישראל קלרמן:

אם אתה מפריע להם שים את זה במקום אחר, (לא ברור) יש לך בעיה?

רפי אטינגר:

כן.

ישראל קלרמן:

למה?

רפי אטינגר:

כי אין אפשרות לתת את ה-,

יהודה פרוידינגר:

את לא שומעת (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

רחלי,

רחלי רוטנברג:

אני אסביר, רגע.

ישראל קלרמן:

יש אפשרות לבנות במקום אחר ולא מול העיניים, מול החדר היחיד שלה עם האור?

רפי אטינגר:

לא, אבל זה גם (לא ברור) ,

רחלי רוטנברג:

זה או מול החדר שלו.

רפי אטינגר:

והאדריכל גם יסביר.

דוברת לא מזוהה:

כי היא נמצאת בדירה הכלואה.

ישראל קלרמן:

טוב. לגבי החניה?

רפי אטינגר:

שניה אני אגיד לגבי החניה. לגבי זה, אמא שלו שתהיה בריאה עד 120, אז היא לא עונה על ההגדרות של סידור חלוף מבחינת החוק, חוק החיזוק. ולכן,

ישראל קלרמן:

ובכל אופן?

רפי אטינגר:

לא, בכל אופן זה בעיה כי יש פה תקדים. יש פה הרבה דיירים, אז,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) צריך לסיים.

רפי אטינגר:

אז אני אומר, מבחינת הוראות החוק,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) שאומרים את זה.

רפי אטינגר:

בסדר, אני אומר, זאת התשובה. אני לא יודע, אתם מוכנים לתת,

ישראל קלרמן:

עוד שניה. ולגבי החניה אתה לא מדבר?

רפי אטינגר:

בסדר, אז הוא ידבר.

דובר לא מזוהה:

אנחנו נדבר אדריכלית.

רפי אטינגר:

דבר אחרון, לגבי ה-,

ישראל קלרמן:

חניה.

רפי אטינגר:

חניה, אז אתה רוצה לדבר?

דובר לא מזוהה:

כן.

אריאל גולן:

הכניסה.

רחלי רוטנברג:

לא החניה, הכניסה.

ישראל קלרמן:

מי זה שמדבר?

רפי אטינגר:

הכניסה, הכניסה,

דובר לא מזוהה:

אבל זה הופיע בהתנגדות?

ישראל קלרמן:

סליחה, אתם היום כולם באים לי עם הופיע, לא הופיע. היא אמרה את זה עכשיו, אני רוצה תשובות על זה. זה הכל, מה. היום מה שמופיע פה זה מה שחשוב, בשביל זה אנחנו נמצאים פה. כן.

רפי אטינגר:

לא, בסדר, הוא לא כתב את זה אבל בסדר.

ישראל קלרמן:

אז אמרנו, לא כתב, אני שמעתי.

דובר לא מזוהה:

אני קיבלתי את זה רק לפני חצי שעה.

צחי ברים:

אף אחד לא השלים אותך.

ישראל קלרמן:

צחי, תן לו לדבר רגע. מה שמך?

אלישע:

אלישע מאדלמן כהן שנצר אדריכלים, אני יכול לעמוד:

אריאל גולן:

עדיף.

אלישע:

קודם כל החלון, כמו שאתם רואים, הוא מעבר לפינה של הבניין. אוקי? הוא משיק. אוקי? החלון שלו מתחיל פה והוא משיק לפה.

שי טולדנו:

אבל יש מרפסות.

אלישע:

יש מרפסות, בסדר, יש מרפסת. מה לעשות? יש מרפסת. יש מרפסת, ומרפסת לא סוגרת אור. אתה דיברת על אור. תיתן לנו, תיתן לנו, סליחה, מרפסת לא סוגרת אור. אז בעצם החלון הזה לא עוצר לו את האור, הבניין הזה לא עוצר לו את האור, הבניין המשיק. אנחנו הגדלנו וגם שלחנו כבר אופציות למחלקת התכנון להגדיל את החלון הזה עוד יותר דרומה, כמה שיותר גדול. ואם הוא רוצה אותו יותר גדול צפונה גם צפונה, אם הוא רוצה אותו למטה גם למטה, אבל הדבר הזה לא חוסם לו את הנקודה הזאת, אור לא נכנס. זה שזה מאיר לו את כל הבית, זה לא מאיר לו את כל הבית. זה מאיר חדר אחד בודד,

רחלי רוטנברג:

חדר למעלה.

אלישע:

בחלק התחתון. אוקי? אז זה הנקודה. כל התוספת שלו כאן, קדימה, והאור שלו יבוא מפה כולל המרפסת.

דובר לא מזוהה:

הצפונית?

אלישע:

הצפונית. בנושא של המעלית, היה לנו אילוץ, לא היה לנו איפה לשים את המעלית הזאת. זה המקום היחידי שתופר את כל הבניין. יש לנו כמה דיירים? 20 ו-?

דוברת לא מזוהה:

44 דיירים.

אלישע:

44 דיירים,

דובר לא מזוהה:

27.

אלישע:

27 פלוס 17,

דוברת לא מזוהה:

27 קיימים ועוד 17 חדשים.

אלישע:

הגענו ל-44. פרויקט מורכב, מזוגג, כמו כל הפרויקטים באזור הזה. שהצלחנו. (לא ברור) עכשיו, מה עשינו? יש כניסה טבעית לבניין, לא המצאנו כניסה, הכניסה נמצאת פשוט,

רחלי רוטנברג:

רגע, אני אראה לכם.

אלישע:

לנקודה האחורית, כי אין כאן צפון דרום. בנקודה הצפונית יש לובי קיים, זה הלובי הקיים לבניין, שעולים בו במדרגות וכולם יכולים לעלות, ואתה יכול לחנות פה, לחתוך לפה ולהמשיך לעלות.

רפי אטינגר:

זה רחוב ראשי.

אלישע:

זה רחוב ראשי. החניה, שניה, בסדר,

דוברת לא מזוהה:

אתה לא יכול,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) של החניה.

אלישע:

יש נכון, נוח ולא נוח ופחות נוח, אבל זה השכונות. אלו השכונות, גדלנו בהם.

שולמית טולדנו:

אני חונה בחניה, אני לא חונה ב-,

אלישע:

מה שהם (לא ברור) הפרויקט הזה,

ישראל קלרמן:

לא עונים לו תוך כדי, אני רוצה לשמוע אותו עד הסוף.

אלישע:

כל הדיירים בפרויקט הזה הרוויחו לובי אחד חדש, גדול, מרווח, יפה, מואר. זה התוספת הזאת, כי זה כאילו עמודת הממ"דים מעל, לא משנה, הרוויחו גם לובי גדול וחדש לגמרי, כניסה יותר מכובדת לבניין,

ישראל קלרמן:

ואפשר לחנות שמה גם?

אלישע:

ואפשר לעלות ישר למעלה.

ישראל קלרמן:

איפה היא גרה?

אלישע:

בדיוק פה מעל, בדיוק קומה מעל.

ישראל קלרמן:

אה, קומה מעל?

אלישע:

קומה מעל.

דוברת לא מזוהה:

קומה מתחת, מתחת.

אלישע:

עכשיו, המעלית הזאת מפה מתחילה או לקומה, היא שמה, אוקי?

אריאל גולן:

רגע, ומה,

ישראל קלרמן:

במעלית הזאת יש לך שתי דלתות, גם מפה וגם מפה?

רחלי רוטנברג:

כן.

אלישע:

כן, בדיוק, זה המעלית שעולה קומה,

רחלי רוטנברג:

היא עולה פה קומה, יוצאת לפה,

אלישע:

וגם יוצאת החוצה, ואם מישהו רוצה עכשיו לעלות פה ולצאת החוצה, עולה קומה, יוצא החוצה. מי שרוצה לעלות לבניין שלו, קומה ראשונה, קומה שלישית, קומה רביעית, זה (לא ברור) הרבה קומות, מגיע. הכל בסדר. אז מבחינת התנועה, נכון, זה עדיין תמיד היה הכניסה ואני מאמין, אני לא חי את הבניין הזה, מאמין שנכנסו לפה,

דובר לא מזוהה:

למה שמת את המעלית?

אלישע:

תמיד נכנסו מפה ובאו מפה תמיד, נכון, הייתה עוד כניסה מפה שהיינו, אילוץ, לגמרי אילוץ. שמנו פה את הבניין שיתפור את כל הדירות לכל הקומות, אז עשינו, יש פתרון (לא ברור) לעבור מפה לפה.

רחלי רוטנברג:

המעלית לא יכולה לעבור פה ללובי?

אלישע:

עכשיו, יש פתרון נוסף שאנחנו מציעים, זה להוסיף דלת לדירה. אפשר,

יואל שבת:

תעלי

קומה.

צחי ברים:

זה מה שרציתי לשאול, אם אפשר לפתוח דלת.

רפי אטינגר:

כן.

אלישע:

בקומה הזאת יש לו נקודת משיק. יש כאן שטח פתוח לפני המעלית, יש כאן נקודת משיק גדולה ויפה שהוא יוכל לפתוח דלת,

רחלי רוטנברג:

מה יש להם פה בבית?

אלישע:

כניסה פרטית,

שולמית טולדנו:

במטבח.

דובר לא מזוהה:

מטבח.

שולמית טולדנו:

זה לפתוח את המטבח.

רפי אטינגר:

בסדר, בואו,

אלישע:

זה מרפסת ש-, שניה,

(מדברים ביחד)

רפי אטינגר:

מנסים ללכת לקראת, אז כל מה שמציעים לא, הוא לא,

רחלי רוטנברג:

לא.

אלישע:

בהיתר עצמו זה אזור של מרפסת שירות של המטבח. לנו קלאסי לפתוח שמה דלת, ואז עולים את המדרגות, נכנסים מפה, ותמיד אפשר לבוא מפה ותמיד לעלות ולרדת.

רחלי רוטנברג:

אבל מה היא תעשה עם המטבח שלה?

אלישע:

זה הפגיעה הכי מינימלית,

רפי אטינגר:

יש שלוש אופציות להיכנס לדירה, זה נראה לי די והותר.

ישראל קלרמן:

טוב, תודה רבה.

רחלי רוטנברג:

בוא נשמע מה הם,

ישראל קלרמן:

רוצים, מה?

רחלי רוטנברג:

בוא נשמע מה,

ישראל קלרמן:

אין לו מה לענות.

שולמית טולדנו:

איפה השלוש אופציות? איפה השלוש אופציות? לא ראיתי את השלוש אופציות.

רחלי רוטנברג:

אז אני אסביר.

יואל שבת:

יש לכם הצעה אחרת? יש לכם הצעה אחרת?

ישראל קלרמן:

יש לכם משהו אחר לבקש?

רפי אטינגר:

הוא אומר שאפשר לפתוח דלת,

שי טולדנו:

(לא ברור) אנחנו לא מעוניינים,

רפי אטינגר:

זה אופציה אחת. אופציה שניה זה דרך המעלית לצאת (לא ברור) ,

שי טולדנו:

מהחניה הרגילה,

רפי אטינגר:

אופציה שלישית מהקומה למטה.

שי טולדנו:

לא רק אנחנו, כל הדיירים בבניין,

רפי אטינגר:

מהכניסה הרגילה.

צחי ברים:

(לא ברור) נכנס מפה?

שי טולדנו:

כן.

צחי ברים:

עד היום נכנסת מפה?

שי טולדנו:

כן.

אלישע:

בסדר, שיפתח דלת.

רחלי רוטנברג:

ומה, אתם תשנו לה את המטבח?

שולמית טולדנו:

לא, יהרסו את המטבח, ואז יגידו, טוב, יש לך מרפסת, תלכי למרפסת, תבשלי במטבח. במרפסת.

דוברת לא מזוהה:

בכל הפרויקטים של תמ"א 38 יש יתרונות ויש חסרונות, צריך לראות אם היתרונות גוברים על פני החסרונות.

רחלי רוטנברג:

כאן אתם מרעים לה את הכניסה,

שולמית טולדנו:

כן, אבל הדירה הזאת זה דירה,

רחלי רוטנברג:

אני שואלת אם תעשו לה עם זה משהו.

שולמית טולדנו:

הדירה הזאת זה דירה,

דובר לא מזוהה:

אז זה היזם. אנחנו נכנסנו לנישה,

שולמית טולדנו:

שונה לגמרי מכל הדירות האחרות.

דובר לא מזוהה:

המעלית מוקמה בתוך נישה,

שולמית טולדנו:

לאף אחד אין חלון,

רחלי רוטנברג:

ולמה היא לא בתוך (לא ברור) ?

דובר לא מזוהה:

שהייתה קיימת בבניין.

ישראל קלרמן:

טוב.

דובר לא מזוהה:

לא, זה היה בתוך בית של מישהו.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיים הדיון,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

רחלי רוטנברג:

למה? תסבירו למה המעלית,

ישראל קלרמן:

תודה רבה לכם, תודה רבה.

אלישע:

לא, איפה?

דוברת לא מזוהה:

למה המעלית לא איפה?

אלישע:

כי זה, את מכירה את המדרגות זה צר ואין לי,

(מדברים ביחד)

רפי אטינגר:

היו פה, היו פה כמה הערות ש-,

רחלי רוטנברג:

פה, פה, אלישע, למה המעלית לא פה?

אלישע:

כי חדר המדרגות,

רפי אטינגר:

היו כמה הערות של ה-,

אלישע:

(לא ברור) תופר את הבינוי הזה.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

תגיד לי,

ישראל קלרמן:

זה בעיה לסדר את זה?

יהודה פרוידינגר:

אם המעלית לא תיתן שירות (לא ברור) ?

ישראל קלרמן:

רחלי, יש בעיה ב (לא ברור) ? את צריכה אותה? את צריכה אותם להכרעה משהו, או ש (לא ברור) ?

רפי אטינגר:

היו כמה דברים, בסדר, היו כמה דברים,

רחלי רוטנברג:

הוא רוצה כנראה להשיג על ההמלצה שלנו.

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

רחלי רוטנברג:

לנו אין בעיה. אנחנו יודעים מה המלצנו.

ישראל קלרמן:

אז תישארו רגע, אבל אם אתה רוצה לדבר זה,

רפי אטינגר:

שניה. כן.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

רפי אטינגר:

אז אני אומר ככה. אחד, שניה, אחד זה לגבי, אתה, יש אמירה שהמרפסת חורגת מ-2.30. אתם רוצים רגע להעלות אותה? מ-2 מטר, סליחה.

רחלי רוטנברג:

איפה, באיזה מרפסת?

דוברת לא מזוהה:

זה בחזית,

אלישע:

קומה מעל מאחורנית.

שי טולדנו:

רגע, זה קשור אלינו? אנחנו,

אלישע:

לא, לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא קשור, אבל,

רחלי רוטנברג:

אתם לא חייבים (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

לא, אילנית, אם הם רוצים ללכת הם יכולים, אנחנו נמשיך איתנו? הם מסכימים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם מקובל עליהם.

ישראל קלרמן:

אם זה מקובל עליכם אנחנו ממשיכים לדבר איתם על נושאים אחרים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא מדבר על,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) טענה לא נכונה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שיבינו על מה הוא מדבר.

דובר לא מזוהה:

לא, מה אנחנו,

ישראל קלרמן:

אתם לא קשורים לזה,

דובר לא מזוהה:

ההחלטה היא בסוף הפגישה הזאת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, ההחלטה בדואר.

ישראל קלרמן:

לא. החלטה אחרי זה תגיע, אבל אנחנו שומעים אותו על עוד איזה שני דברים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יש לו איזה נושאים אחרים.

ישראל קלרמן:

שלא קשורים אליכם. אתם לא חייבים להישאר, אם אתם מסכימים, אם אתה מסכים לזה אז אין לי בעיה.

אלישע:

?2

שי טולדנו:

מה שלא קשור אלינו,

ישראל קלרמן:

אז זה לא אליך. בסדר.

רחלי רוטנברג:

זה לא 2?

ישראל קלרמן:

בסדר, תודה רבה.

אלישע:

נעשה 2,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקבלו בדואר.

אלישע:

נעשה רק 2,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו יכולים לעשות פתרון,

רחלי רוטנברג:

אל תסובבו כי אנחנו לא מאשרים מרפסות כאלו.

אלישע:

זה השאלה, (לא ברור) ,

רחלי רוטנברג:

אנחנו לא מאשרים,

אלישע:

כדי שלא ייפגעו.

רפי אטינגר:

טוב. אז תראו, קודם כל,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) מרפסת שבולטת החוצה?

רחלי רוטנברג:

מה הבעיה עם המרפסת, שתהיה 2 ולא 2.30?

דוברת לא מזוהה:

שפשוט זה מקטין לו את המטראז' של המרפסת.

רפי אטינגר:

המרפסת נמצאת בתוך קו הבניין של התמ"א.

ישראל קלרמן:

ואיפה הבעיה?

רפי אטינגר:

אז לא, אז אין מניעה היום, לצורך העניין היא לא נחשבת מרפסת זיזית,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) למשהו שלא מופיע בפניי?

יוחנן וייצמן:

לא. מופיע.

רפי אטינגר:

לא, לאשר את המרפסת,

יוחנן וייצמן:

אפשר לצמצם.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לצמצם, איזה מרפסת? את הזיז?

רחלי רוטנברג:

זאתי.

ישראל קלרמן:

לאיפה לצמצם?

רפי אטינגר:

מה?

רחלי רוטנברג:

מותר 2 מטר, מחוץ לקו בניין מותר 2 מטר, מבקשים 2.30.

יוחנן וייצמן:

מה פירוש מותר 2 מטר?

רחלי רוטנברג:

כל המרפסת הזאתי זה לפי תב"ע 615880 שמחוץ לקו בניין, נותנים את זה, לפי (לא ברור) נותנים. על תמ"א אבל היא הגבילה ל-2 מטר, אז אנחנו עובדים לפי התמ"א, זה הכל.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ואז איך אפשר יותר?

יוחנן וייצמן:

התב"ע הגבילה ל-2 מטר?

רחלי רוטנברג:

התב"ע הגבילה ל-2 מטר.

רפי אטינגר:

לא, היא קבעה,

יוחנן וייצמן:

אפילו שזה בתוך קווי הבניין?

רפי אטינגר:

לא, זה בדיוק העניין. היא אומרת, לגבי מרפסת זיזית. בהנחה שהיא חורגת מקווי הבניין בסדר, ברור. פה זה בתוך קו הבניין של התמ"א, אז למה, למה (לא ברור) ?

רחלי רוטנברג:

אתם רוצים שאני אסביר לכם, תכנית 615880 באה ואמרה, אנחנו מאשרים לכם את המרפסות לא ביחס לקווי הבניין המותרים בחלקה אלא ביחס לקווי בניין תמ"א.

דוברת לא מזוהה:

תב"ע.

רחלי רוטנברג:

תב"ע, אבל עד 2 מטר. זה מה שהיא נתנה.

ישראל קלרמן:

אה.

רחלי רוטנברג:

אנחנו מדברים על 2.30, זה,

ישראל קלרמן:

הבנו את רחלי, הלאה. מה הנושא השני?

(מדברים ביחד)

רפי אטינגר:

לגבי העצים,

דוברת לא מזוהה:

שמעבר לקו בניין (לא ברור) 2 מטר.

רפי אטינגר:

לגבי העצים, גם הייתה איזו אמירה לשמר עצים 33, 34. אתה רוצה להראות את זה? וכאן,

דוברת לא מזוהה:

זה שני אלה שבתוך הזירה הירוקה.

רפי אטינגר:

כן. עכשיו, הייתה אמירה,

דוברת לא מזוהה:

יכול להיות שתהיה בעיה בגלל שאלה עצים של אורן שברגע ש-, הם נמצאים במפלס אחר פשוט מהמיסעה, וברגע שאנחנו נבנה את המיסעה זה יכול לפגוע בשורשים, כי השורשים הם לא בדיוק על העץ.

רחלי רוטנברג:

הם לשימור לפי תב"ע?

דוברת לא מזוהה:

מה?

אלישע:

לא.

רחלי רוטנברג:

הם לשימור לפי תב"ע?

אלישע:

לא, לא, לא, לא,

דוברת לא מזוהה:

לא, לא, לא,

אלישע:

לא,

דוברת לא מזוהה:

לא,

אלישע:

והאגרונום נתן לזה ערך נמוך.

דוברת לא מזוהה:

והמצב הבריאותי שלהם זה 3.

ישראל קלרמן:

אז למה הם לשימור? מה, אז העתקה?

רחלי רוטנברג:

שפ"ע, שפ"ע עושה,

דוברת לא מזוהה:

שפי"ע ביקש לסמן אותם.

רחלי רוטנברג:

שפי"ע מבקש לסמן אותם לשימור.

ישראל קלרמן:

אז מה,

רחלי רוטנברג:

כנראה לפי הערך שלהם.

אלישע:

אבל האגרונום,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) העתקה?

רחלי רוטנברג:

אפשר, אי אפשר להעתיק עץ אורן.

ישראל קלרמן:

לא להעתיק,

דוברת לא מזוהה:

האגרונום סימן אותם,

ישראל קלרמן:

אבל שתילה במקום.

רפי אטינגר:

לא, השאלה,

ישראל קלרמן:

אתם אומרים לבטל את זה?

רחלי רוטנברג:

בוא נלך לשפ"ע, נשאל,

ישראל קלרמן:

אם היא אומרת שזה מתים וזה יפריע להם בבנייה אז מה?

דובר לא מזוהה:

האגרונום שלנו, אנחנו רק מדגישים שהאגרונום שלנו אמר שאין להם ערך,

דוברת לא מזוהה:

הוא סימן אותם להריסה.

דובר לא מזוהה:

יש להם ערך נמוך בעיני האגרונום שלנו.

ישראל קלרמן:

הבנו. שמענו, נקבל החלטה אחרי זה. דבר שלישי?

רפי אטינגר:

(לא ברור) לגבי המרפסת. אם אתם לא מקבלים את,

יוחנן וייצמן:

המרפסת אני רוצה לשאול שאלה.

רפי אטינגר:

אם אתם לא מקבלים,

יוחנן וייצמן:

שניה אחת, רפי.

רפי אטינגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

על המרפסת, היא שאלה את זה מקודם, אי אפשר לבקש הקלה?

רפי אטינגר:

לא, זה בדיוק מה שרציתי לומר.

רחלי רוטנברג:

לא, אי אפשר לבקש,

רפי אטינגר:

כיוונתי לדעת גדולים.

יואל שבת:

דיברנו לפני רגע.

יוחנן וייצמן:

למה?

רחלי רוטנברג:

לא, אי אפשר לקבל הקלה.

יוחנן וייצמן:

כי זה תמ"א?

רחלי רוטנברג:

כי זה חריגה מקו בניין. כל התמ"א, תמ"א משמעותה,

יואל שבת:

אי אפשר לעשות פה הדרכה על כל ,

ישראל קלרמן:

לא עושים הדרכה על כל,

יוחנן וייצמן:

אני קורא את הוראות התב"ע,

רפי אטינגר:

לא, אין בעיה, למה לא לעשות הקלה?

רחלי רוטנברג:

יש פה סטייה ניכרת על קו בניין?

יואל שבת:

יש פה סטייה ניכרת.

יוחנן וייצמן:

הסטייה ניכרת היא רק על קווי בניין.

ישראל קלרמן:

מצוין,

יוחנן וייצמן:

לא, קווי בניין אין סטייה ניכרת.

יואל שבת:

זה קו בניין תמ"א.

יוחנן וייצמן:

על קו בניין תמ"א יש סטייה ניכרת,

יואל שבת:

זה לא תב"ע. כן.

ישראל קלרמן:

תמ"א.

יוחנן וייצמן:

בסדר. כעת הוא מבקש את המרפסת הזאתי מכוח תכנית שבאנו ואמרנו, אנחנו נותנים לעשות מרפסות,

יואל שבת:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תב"ע.

יואל שבת:

בוא אני אסביר לך את ההיסטוריה.

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

הנושא של מרפסות,

ישראל קלרמן:

תכנית ש-,

יוחנן וייצמן:

התכנית הזאתי ש (לא ברור) .

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בתמ"א.

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

(לא ברור) את כל היום?

רחלי רוטנברג:

אה, אני מבינה, הוא רוצה הקלה מהסעיף של ה-2 מטר, לא מ-,

רפי אטינגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה הקלה מ-615880.

רפי אטינגר:

כן, כן, על זה אנחנו מדברים.

יואל שבת:

אבל אתה לא יכול לפרסם הקלה מ-615880.

יוחנן וייצמן:

למה, מי אמר?

יואל שבת:

על מה? על בסיס מה?

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

אם אין סטייה ניכרת אתה יכול לפרסם מה שאתה רוצה,

רפי אטינגר:

לא כתוב סטייה ניכרת. מה הבעיה?

רחלי רוטנברג:

אם אין סטייה ניכרת את יכולה לפרסם הכל.

רפי אטינגר:

אין שום בעיה לפרסם הקלה.

יואל שבת:

אתה רוצה לצאת לפרסום?

רחלי רוטנברג:

אתה יוצא עכשיו לפרסום?

ישראל קלרמן:

רוצה פרסום?

רפי אטינגר:

רק לגבי המרפסת,

רחלי רוטנברג:

הדבר האחרון שהייתי עושה בחיי. תעשו את זה בתכנית שינויים.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

הסתיים הדיון, לפרסם.

דובר לא מזוהה:

אפשר אחרי זה תכנית שינויים,

דוברת לא מזוהה:

תכנית שינויים.

דובר לא מזוהה:

אל תעשה, לא, לא, לא,

רפי אטינגר:

נעשה תכנית שינויים אם צריך,

דובר לא מזוהה:

נעשה תכנית שינויים, אולי ישתנה חלון, אולי ישתנה משהו.

ישראל קלרמן:

טוב, הלאה. הדבר השלישי? סיימנו? מה השלישי?

רפי אטינגר:

רגע, אתה רוצה לגבי ה-,

ישראל קלרמן:

רפי?

רפי אטינגר:

אז היה פה איזה אמירה, משהו לגבי ה-, גם כן, זה גם קשור להקלה. לגבי, אבל רגע, אתה לא, אבל זה אתה רוצה לפרסם הקלה עכשיו? תעשה תכנית שינויים,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

יאללה, תודה רבה, תודה רבה, שלום.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

שלום.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה, לילה טוב.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

רחלי רוטנברג:

לילה טוב.

דוברת לא מזוהה:

זהו, אנחנו משחררים אותכם הביתה.

רחלי רוטנברג:

תודה לכם, יש לנו עוד תיקים.

דוברת לא מזוהה:

תרשמו את זה גם בפרוטוקול.

רחלי רוטנברג:

יש לנו עוד תיקים.

רפי אטינגר:

לא, אני מחמש בבוקר כבר בשטח.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה אני אגיד לך משהו?

יוחנן וייצמן:

אנחנו הפגנו כל הלילה.

ישראל קלרמן:

אנחנו הלילה, אם אתה לא יודע היה בחירות בארצות הברית, לא ישנו בכלל.

רפי אטינגר:

אה.

דובר לא מזוהה:

למה?

יוחנן וייצמן:

אני הייתי בהפגנת גלנט.

ישראל קלרמן:

הייתי כל הזמן עם טראמפ בקשר.

דובר לא מזוהה:

איזה הפגנה?

רחלי רוטנברג:

הוא היה איתם בקשר.

יוחנן וייצמן:

על גלנט.

ישראל קלרמן:

הוא היה באיילון על גלנט, אני הייתי,

דובר לא מזוהה:

הוא היה בקפלן,

יוחנן וייצמן:

לא קפלן, במודיעין הייתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא היה ב (לא ברור) .

רפי אטינגר:

רגע, אתה היית בהפגנות?

דובר לא מזוהה:

הוא היה ברכב,

דובר לא מזוהה:

עצרו אותו כמעט.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

הוא היה ברכב של מפקד חיל האוויר.

יוחנן וייצמן:

שלוש שעות בפקק.

רפי אטינגר:

אה. אני לא רוצה לדבר פוליטיקה,

ישראל קלרמן:

אז אל תדבר. שלום, רפי, מאוחר לנו, שלום.

רפי אטינגר:

אני בחמש בבוקר הלכתי למסע כומתה של הבן שלי, הם סיימו ב-,

יהודה פרוידינגר:

צנחנים, עם סמוטריץ'.

ישראל קלרמן:

איפה?

רפי אטינגר:

מה?

יהודה פרוידינגר:

הבן של סמוטריץ',

רפי אטינגר:

בגבעת התחמושת.

יהודה פרוידינגר:

סיימו מסלול צנחנים.

רפי אטינגר:

הייתי על (לא ברור) אחרים.

רוחמה יעקבי:

צנחנים?

רפי אטינגר:

כן.

ישראל קלרמן:

טוב. תודה רבה לכם, בשורות טובות, תודה רבה, להתראות. רחלי, בבקשה, תיקים הבאים, קדימה.

רחלי רוטנברג:

תקבל החלטה, מה תיקים הבאים?

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר.

רפי אטינגר:

טוב, תודה רבה. להתראות, בשורות טובות.

רוחמה יעקבי :

ביי.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אנחנו זה, אז כולם קמים בארבע.

יהודה פרוידינגר :

אני בשלוש וחצי קמתי היום.

ישראל קלרמן :

מה את אומרת?

רחלי רוטנברג :

על החלון? על הדירה של,

יוחנן וייצמן :

על המעלית.

רחלי רוטנברג :

רגע, בוא נסגור שניה על החלון.

יוחנן וייצמן :

נעשה מההתחלה.

רחלי רוטנברג :

על החלון אז מה?

יהודה פרוידינגר :

החלון הוא,

רחלי רוטנברג :

הוא לא מוסתר ממש.

ישראל קלרמן :

אם הוא מוסתר ואפשר להגדיל את זה אז אין לי בעיה שיגדילו.

צחי ברים:

לא, אפשר להגדיל את זה גם הצידה עוד.

ישראל קלרמן:

אז זה מה שאמרנו, להגדיל, לא להזיז. אמרנו את זה.

יואל שבת:

זאת אומרת, ככל שהמתנגדות תרצה ותהיה מעוניינת להרחיב,

ישראל קלרמן:

בהרחבת החלון,

יואל שבת:

להרחיב את החלון,

ישראל קלרמן:

דרומה.

יואל שבת:

לחזית, איזה זה? זה מוצפן? אני לא יודע אם זה מוצפן.

ישראל קלרמן:

דרומה, דרומה.

רחלי רוטנברג:

זה מזרחי, זה מזרחי.

יואל שבת:

לא, מזרחי לכיוון דרום.

ישראל קלרמן:

להגדיל את החלון.

רחלי רוטנברג:

לא, הכיוון המזרחי, הזה.

ישראל קלרמן:

בסדר, תראי איזה אחרי זה. להגדיל את החלון.

יואל שבת:

צריך לשנות את זה, זאת אומרת,

רחלי רוטנברג:

אני כותבת,

ישראל קלרמן:

בתיאום איתך. אחרי בדיקה שלך.

רחלי רוטנברג:

ככל שהמתנגדת תרצה יהיה אפשר להגדיל את החלון.

ישראל קלרמן:

הלאה.

יואל שבת:

לגבי המיקום של המעלית, מאחר ומדובר מה שנקרא במיקום הכי,

ישראל קלרמן:

אין מקום אחר.

יואל שבת:

אני הייתי מציע גם אותו דבר, זאת אומרת, אם אתה, אם אותה מתנגדת תרצה למקם דלת נוספת ממבואת הכניסה, מלובי הכניסה לתוך ביתה.

צחי ברים:

לא.

יואל שבת:

מה, מבחוח?

ישראל קלרמן:

אה, הדלת הזאתי מהמטבח.

צחי ברים:

איפה היא אמרה שהמטבח שלה?

ישראל קלרמן:

פה, צמוד.

דובר לא מזוהה:

ליד המעלית.

יואל שבת:

לא, לא, לא, לא,

רחלי רוטנברג:

לא, כאן, כאן.

יואל שבת:

ממש צמוד למעלית.

רחלי רוטנברג:

הם רוצים לפרוץ לכאן, כאן.

ישראל קלרמן:

לא, שמאלה, שמאלה.

רחלי רוטנברג:

פה זה לתוך חדר.

יואל שבת:

זה חדר השינה שלה.

רחלי רוטנברג:

כאן הם רוצים לפרוץ כאן, וכאן זה המטבח שלה.

יואל שבת:

וזה מטבח, זה כאילו משהו משותף.

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

יואל שבת:

אתה לא רוצה להיכנס לתוך חדר?

נלי צדוק:

רגע, מה לעניין המעלית, רחלי?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

המעלית, בגלל שאין מקום אחר למעלית, אין מנוס מלאשר את המעלית פה, ובמידה והמתנגד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא נמצא מקום חילופי מתאים למעלית,

ישראל קלרמן:

לא נמצא מקום חילופי מתאים למעלית, ובמידה והמתנגד ירצה לפתוח דלת למטבח, אז יאפשרו לו גם את זה.

יהודה פרוידינגר:

יש לי שאלה, אי אפשר,

ישראל קלרמן:

לגבי הפינוי, יואל, אתה רצית להגיד משהו לגבי הפינוי? שהם לא עומדים בחוק הזה, (לא ברור) שהוא אמר?

יואל שבת:

מה, שמה?

ישראל קלרמן:

מה שהוא אמר, שהיא רוצה, לגבי הפינוי עצמו.

אריאל גולן:

מה, לגבי הפינוי?

ישראל קלרמן:

היא לא עומדת בחוק של הפינוי, אתה יכול לעשות משהו? לא.

רחלי רוטנברג:

לא,

יואל שבת:

לא, זה לפי חוק, אתה יודע.

ישראל קלרמן:

הפינוי זה לפי החוק.

רחלי רוטנברג:

אבל החלטה כזאתי לא טובה. אני אגיד לך מה,

יהודה פרוידינגר:

יש לי שאלה,

רחלי רוטנברג:

אם המתנגדת תרצה אז היא לא עונה להם למשל, ואז,

יהודה פרוידינגר:

רחלי, יש לי שאלה,

רחלי רוטנברג:

הם תקועים (לא ברור) . לכן צריכים לתת לה זמן.

יוחנן וייצמן:

זמן, נכון. להגביל.

רחלי רוטנברג:

כי אחרת הם תקועים איתה עד שהיא עונה.

יוחנן וייצמן:

תוך 60 יום הם צריכים או 30 יום, אני יודע מה.

רחלי רוטנברג:

אם המתנגדת תודיע תוך 60 יום על איפה לפתוח ומה היא רוצה מבחינת,

ישראל קלרמן:

אז יתקנו את התכניות בהתאם, בסדר.

יהודה פרוידינגר:

יש לי שאלה יצירתית.

ישראל קלרמן:

כן?

יהודה פרוידינגר:

ממ"דים, שמאפשרים לבנות ממ"ד על מעטפת 70%, אי אפשר את המעלית להתחיל מקומה שניה, מלמטה, מעטפת 70% ושיעברו דרכה?

אריאל גולן:

אתה מגיע לממ"דים של הדיירים.

צחי ברים:

לא,

יהודה פרוידינגר:

לא,

רחלי רוטנברג:

איפה החדר מכוונות של המעלית יהיה? הוא חייב,

יואל שבת:

יהודה,

יהודה פרוידינגר:

למעלה, למעלה.

יואל שבת:

יהודה, הלובי הוא למטה יותר.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

יואל שבת:

רוב הדיירים כאילו שישתמשו ישתמשו בחלק התחתון.

רחלי רוטנברג:

כן, גם איך ייכנסו?

יואל שבת:

ככל הנראה. אז בעצם,

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול לדלג לקומה.

יואל שבת:

בעצם אתה פוגע בכל הדיירים בשביל,

רחלי רוטנברג:

כל מי שמגיע מהחניה נפגע.

צחי ברים:

(לא ברור) לא יאשרו את זה כי הם צריכים שיגידו, הרי,

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

לא, יש מלמטה אחר, הוא אומר, תלכו,

יהודה פרוידינגר:

יש מלמטה אחר, נכון.

רחלי רוטנברג:

אבל אתה גורע מכל אלה שחונים בחניה שיעשו את הסיבוב הזה.

יואל שבת:

בדיוק.

רחלי רוטנברג:

במקום רק מאחת.

יהודה פרוידינגר:

מה, אבל הם יכולים לעבור מתחת למעלית ולרדת במדרגות קומה.

(צוחקים)

ישראל קלרמן:

הבנו את הכל.

יהודה פרוידינגר:

לא, המעלית לא יורדת למטה,

ישראל קלרמן:

רחלי,

יואל שבת:

יהודה,

ישראל קלרמן:

רחלי,

יואל שבת:

שאלה זה כן, יצירתי לא.

יהודה פרוידינגר:

לא, למה? המעלית לא יורדת קומות,

יואל שבת:

(לא ברור) יצירתי. בוא, לא הפלת אותנו מהרגליים.

יהודה פרוידינגר:

היא לא יורדת,

ישראל קלרמן:

יצירתי זה משהו שאתה עולה לי,

יהודה פרוידינגר:

היא לא, נכון,

ישראל קלרמן:

אתה מביא לי איזה,

יהודה פרוידינגר:

לעשות מעלית מקומה שניה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בלי מדרגות, ייכנסו, כולם יסתדרו.

יואל שבת:

שאתה מפיל אותנו מהרגליים,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) מעלית קומה שניה? לא הבנתי למה זה מפריע אם,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) חדר מדרגות, אני לא מבין, הם רוצים,

יואל שבת:

יהודה, יהודה,

ישראל קלרמן:

בשביל מה עושים מעלית?

יהודה פרוידינגר:

אבל המעלית לא יורדת למטה. היא רק עולה למעלה.

יואל שבת:

היא יורדת למטה,

ישראל קלרמן:

היא יורדת למטה עוד קומה, זה מה שמסבירה לך יואל.

יואל שבת:

היא יורדת למטה, יהודה, יהודה. הנה, היא מתחילה,

סיום הדיון